

ДО 100-РІЧЧЯ СТВОРЕННЯ
ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

ЗУНР

1918 - 2018

**АДВОКАТИ
В ДЕРЖАВОТВОРЕННІ
ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ
НАРОДНОЇ
РЕСПУБЛІКИ**

**НАЦІОНАЛЬНА АСОЦІАЦІЯ
АДВОКАТІВ УКРАЇНИ**

**1918
2018**

АДВОКАТИ – БУДІВНИЧІ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ І ДЕРЖАВИ

Ірина Василик

керівник Центру досліджень адвокатури і права, проректор Вищої школи адвокатури при Національній асоціації адвокатів України

2018 року Україна святкує 100-річчя утворення Західно-Української Народної Республіки (ЗУНР). Державотворення ЗУНР є яскравою сторінкою української державницької традиції XX ст. Головну роль у розбудові самостійної української державності на українських етнічних територіях колишньої Австро-Угорської імперії відіграли українські адвокати. Саме представники «Адвокатської доби» кінця XIX – початку XX ст., які були генераторами всіх ділянок суспільного життя, засновниками першої української армії того часу – Українських січових стрільців, стали на

чолі державотворчих процесів у час других національно-визвольних змагань українського народу за незалежність.

Адвокати склали більшість Української Національної Ради (УНР), яка 18–19 жовтня 1918 р. у Львові проголосила утворення самостійної державності. Очолив УНР, що стала тимчасовим парламентом ЗУНР, адвокат зі Сколе Євген Петрушевич. Парламентський і громадсько-політичний досвід українських адвокатів, який у передреволюційну добу вони здобули як депутати австрійської Державної Ради та галицького Краєвого Союму, керівники політичних партій, громадських, економічних, культурно-освітніх товариств і організацій, став неocenним у процесі законотворчої діяльності УНР, що стала структурною розбудовою ЗУНР.

Очолив перший уряд ЗУНР – Раду Державних Секретарів львівський адвокат Кость Левицький. Керівником другого уряду ЗУНР на початку січня 1919 р. став адвокат з Тернополя Сидір Голубович. Адвокати Степан Баран, Іван Макух, Лонгин Цегельський перебували на посадах державних секретарів (міністрів) ЗУНР. Українські адвокати стали керівниками повітової та місцевої адміністрації. Серед 48 повітових комісарів ЗУНР були 22 адвокати, які мали ступінь доктора права.

Адвокати були авторами низки законопроектів ЗУНР. Так, автором Конституції ЗУНР, яка визнана найдемократичнішою та найпрогресивнішою того часу, був академік, професор Львівського та Українського Вільного в Празі університетів Станіслав Дністрянський. Адвокати були авторами прийнятого 16 листопада 1918 р. УНРадою Тимчасового закону про адміністрацію ЗУНР, що регулював і регламентував основні засади здійснення державної та адміністративної влади, а також авторами військової, адміністративної, грошової, судової та інших реформ ЗУНР.

Варто наголосити на об'єднуючій ролі адвокатів з обох берегів Дніпра і їхній активній участі в проведенні підготовчих переговорів та проголошенні незалежної соборної української держави. Так, адвокат зі Станиславова (нині Івано-Франківськ) Лев Бачинський очолив делегацію ЗУНР на урочистому проголошенні об'єднання УНР і ЗУНР на Софійському майдані в Києві 22 січня 1919 р.

Українські адвокати з Галичини брали активну участь у дипломатичних місіях Української Народної Республіки і Західно-Української Народної Республіки, були представлені в офіцерському складі збройних сил ЗУНР – Галицької армії, очолили політичні структури української еміграції 1919–1923 рр.

Одним із першочергових завдань Центру досліджень адвокатури і права при НААУ є вивчення ролі адвокатів у національно-культурному відродженні та державному будівництві. Біографічні довідки адвокатів цього календаря підготував Олег Павлишин, провідний історик, учасник всеукраїнського проекту «Історія адвокатури України», який здійснює Центр.

Таким чином, провідна роль української адвокатури в утворенні та державному будівництві ЗУНР залишила свій вагомий слід в історичній пам'яті українського народу, в історії його політичної та правової думки. Реформи, інтелектуальні та практичні здобутки української адвокатури періоду національно-визвольних змагань актуальні і в державотворенні сучасної України.

Валентин Гвоздій

заступник Голови Національної асоціації адвокатів України, Ради адвокатів України, заслужений юрист України, адвокат

Адвокати періоду Західно-Української Народної Республіки були визнаними фахівцями своєї справи, інтелектуалами, реформаторами, які випереджали свій час, вони формували еліту українського суспільства, але, найголовніше, – свідомо брали на себе відповідальність щодо становлення української державності. Проте діяльність адвокатів у часи ЗУНР сьогодні майже не відома великій адвокатській спільноті, а знана тільки вузькому колу спеціалістів-істориків. Центр досліджень адвокатури і права при НААУ разом із Радою адвокатів Львівської області заповнює цю прогалину наразі у вигляді настінного календаря. Упевнений, що згодом ми побачимо ґрунтовні дослідження про роль адвокатів у других національно-визвольних змаганнях українського народу за незалежність, а також монографії, присвячені найвідомішим постатям української палестри.

Богдан Павлишин

голова Ради адвокатів Львівської області, заслужений юрист України, адвокат

Сто років тому українці, вперше за триста років, отримали шанс на створення своєї держави. Утворення Центральної Ради в 1917 р. на східноукраїнських теренах, проголошення у 1918 р. Західно-Української Народної Республіки на західних територіях та їх об'єднання в єдину соборну державу 22 січня 1919 р. здійснило мрію багатьох поколінь.

Львівська адвокатура віддає шану своїм колегам, які в ті буремні роки згуртували різні соціальні верстви на спільну боротьбу за власну державність.

Переконаний, що покоління сучасних молодих адвокатів повинно наслідувати своїх колег, суспільна вага яких ґрунтувалася не тільки на їхній професійній чи політичній діяльності, але й активній участі в громадських справах, роботі українських господарських і культурних товариств, благодійних організацій. Як показав досвід наших колег, адвокат – це не тільки професіонал-захисник, адвокат – це будівничий нації і держави.

НАЦІОНАЛЬНА АСОЦІАЦІЯ
АДВОКАТІВ УКРАЇНИ

НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР
ДОСЛІДЖЕНЬ АДВОКАТУРИ І ПРАВА

РАДА АДВОКАТІВ
ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

до **100**-річчя створення
ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

ЗУНР

1918 - 2018

**АДВОКАТИ
В ДЕРЖАВОТВОРЕННІ
ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ
НАРОДНОЇ
РЕСПУБЛІКИ**

НАЦІОНАЛЬНА АСОЦІАЦІЯ
АДВОКАТІВ УКРАЇНИ

2018

до 100-річчя створення
ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

ЗУНР

1918 - 2018

**АДВОКАТИ
В ДЕРЖАВОТВОРЕННІ
ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ
НАРОДНОЇ
РЕСПУБЛІКИ**

**НАЦІОНАЛЬНА АСОЦІАЦІЯ
АДВОКАТІВ УКРАЇНИ**

**1918
2018**

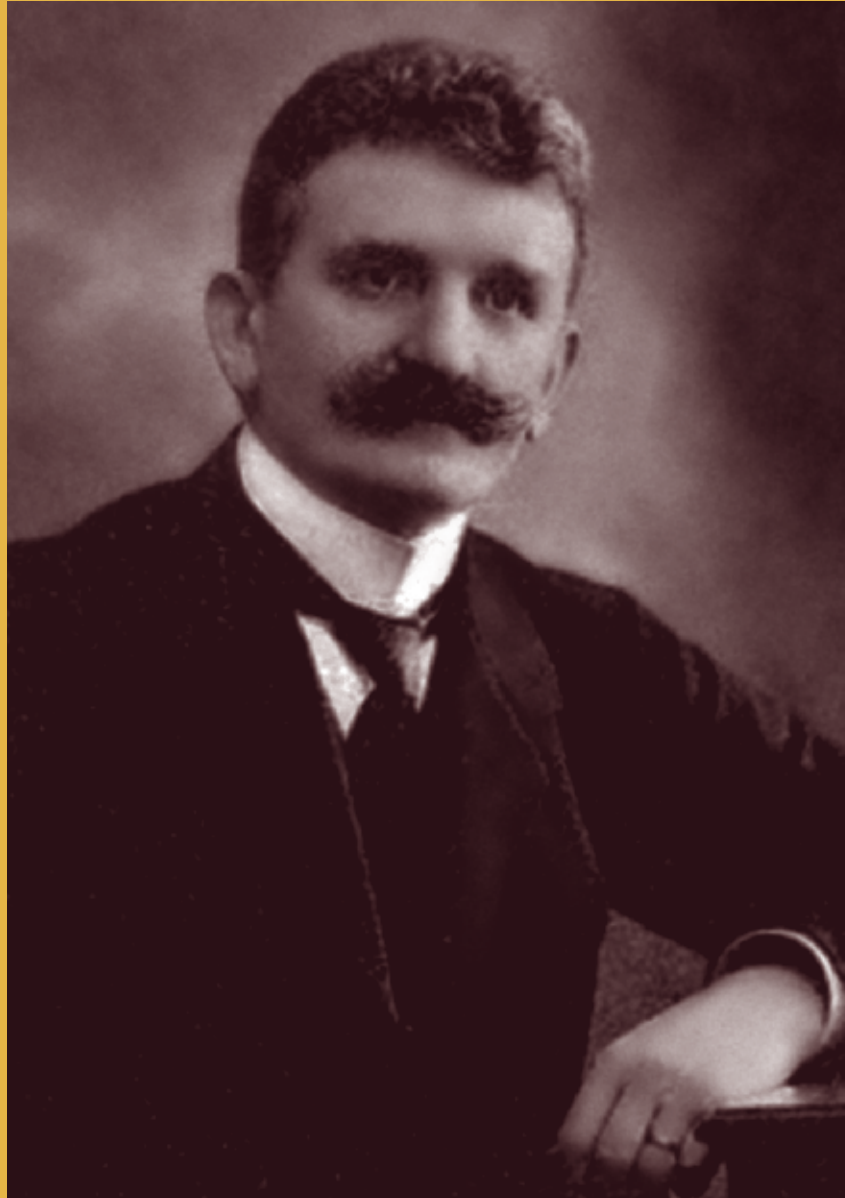
АДВОКАТИ В ДЕРЖАВОТВОРЕННІ ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ 1918 - 1919

А Д В О К А Т

Євген Петрушевич

*президент Української
Національної Ради –
парламенту ЗУНР
диктатор Західної
Області Української
Народної Республіки*

03.06.1863–29.08.1940

Народився у м. Буськ (нині районний центр Львівської області) повіту Кам'янка Струмилова в родині священика. Навчався у Львівській академічній гімназії, юридичну освіту здобув у Львівському університеті. Доктор права. Адвокатське стажування проходив у канцелярії Степана Федака. Адвокат у Львові, Сокалі та Сколе. Діяч Української національно-демократичної партії. Депутат австрійської Державної Ради (1907–1918) та галицького Краєвого Союму (1908–1914). Член Головної Української Ради (1914–1915) та Загальної Української Ради (1915–1916). Голова української Конституанти у Львові (18–19.10.1918). Очолив її Віденську делегацію і виїхав до австрійської столиці, де домагався від уряду офіційної передачі влади в Східній Галичині українцям. На початку січня 1919 р. обраний головою (президентом) Президії та Виділу УНРади. Мав репрезентативні функції глави держави. Член Директорії УНР. Диктатор Західної Області УНР. У липні 1919 р. переїхав до Кам'янка на Поділлі. 3 грудня 1919 р. – на еміграції у Відні. У 1920 р. виїжджав до Парижа і Лондона, щоб домогтися визнання ЗУНР Мирною конференцією. У серпні 1920 р. сформував уряд – Колегію Уповноважених Диктатора. Після рішення Ради Послів країн Антанти про включення Східної Галичини до складу Польщі (14.03.1923) розпустив свій уряд і виїхав до Берліна, де утворив Політичний центр Західної України (1925). У 1930-х рр. перебував поза організованим українським рухом в еміграції. Коли нацистська Німеччина захопила Польщу, написав меморандум до німецького уряду про самостійницькі прагнення українців. Помер у м. Гермсфдорф біля Берліна. Похований у Берліні на кладовищі катедри Св. Ядвіги. Перепохований у Львові на Личаківському цвинтарі.

ЗУНР

1918 - 2018

Сколе

Січень 2018

понеділок вівторок середа четвер п'ятниця субота неділя

1 **2** **3** **4** **5** **6** **7**

8 **9** **10** **11** **12** **13** **14**

15 **16** **17** **18** **19** **20** **21**

22 **23** **24** **25** **26** **27** **28**

29 **30** **31**

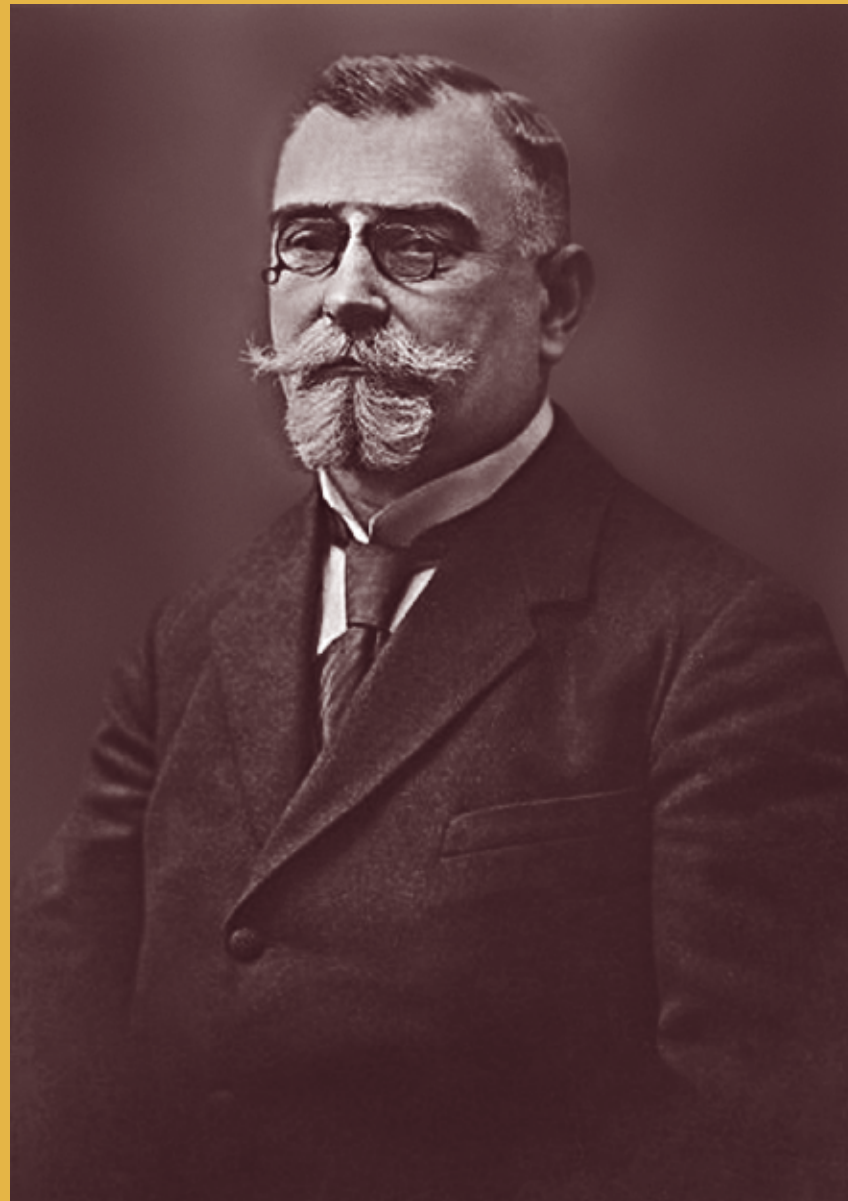
АДВОКАТИ В ДЕРЖАВОТВОРЕННІ ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ 1918 - 1919

А Д В О К А Т

Кость Левицький

*президент Ради
Державних Секретарів
(прем'єр-міністр
першого уряду ЗУНР)
державний секретар
(міністр) фінансів*

18.11.1859–12.11.1941

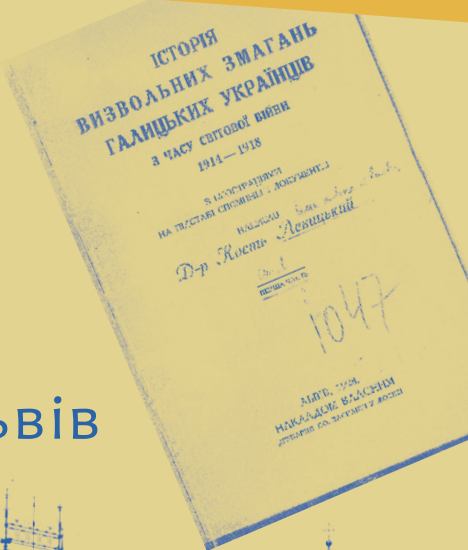

Народився у м. Тисмениця (нині Івано-Франківська область) у родині священика. Навчався у Станиславівській гімназії, юридичну освіту здобув у Львівському та Віденському університетах. Доктор права. Адвокат у Львові (1890–1939). Співзасновник і споживчого кооперативу «Народна торгівля» (1883), Товариства взаємних забезпечень «Дністер» (1891). Співзасновник і голова Ради Крайового союзу ревізійного (1903). Директор Краєвого союзу кредитового у Львові, Земельного банку гіпотечного (1910). Діяч і очільник Української національно-демократичної партії. Депутат австрійської Державної Ради (1907–1918) та галицького Краєвого Союму (1908–1914). Голова Головної Української Ради (1914–1915) та Загальної Української Ради (1915–1916). Депутат Української Національної Ради, голова її Львівської делегації. Прем'єр першого уряду ЗУНР – Ради Державних Секретарів і керуючий державним секретаріатом фінансів (листопад–грудень 1918). Уповноважений для закордонних справ Колегії Уповноважених (січень 1921–квітень 1923). Голова дипломатичних місій ЗУНР на міжнародних конференціях у Ризі (1920), Женеві (1921) та Генуї (1922). Член Головної Ради Західно-Українського Товариства Ліги Націй (1922–1923). Після ліквідації еміграційного уряду повернувся до Львова (1924), де продовжив адвокатську практику та громадську діяльність. Голова Ради Сеньйорів Української Держави, проголошеної у Львові 30 червня 1941 р. Головні події утворення ЗУНР описав у спогадах «Великий зрив (До історії української державності від березня до листопада 1918 р. на підставі споминів та документів)» (Львів, 1931). Помер у Львові, похований на Янівському цвинтарі.

ЗУНР

1918 - 2018

Львів

Лютий 2018

понеділок вівторок середа четвер п'ятниця субота неділя

1 2 3 4

5 6 7 8 9 10 11

12 13 14 15 16 17 18

19 20 21 22 23 24 25

26 27 28

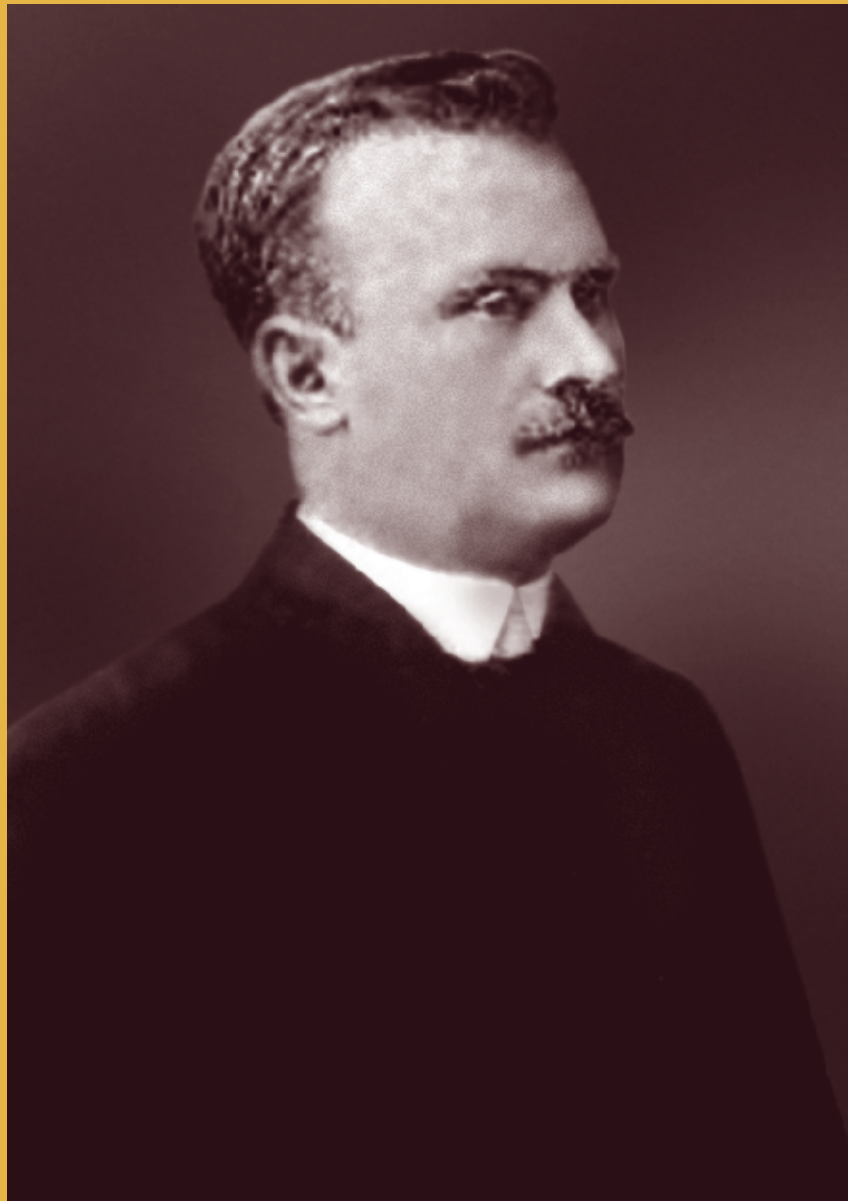
АДВОКАТИ В ДЕРЖАВОТВОРЕННІ
ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ 1918 - 1919

А Д В О К А Т

Сидір
Голубович

президент Ради
Державних Секретарів
(прем'єр-міністр
другого уряду ЗУНР)
державний секретар
(міністр) фінансів

18.03.1873–12.01.1938

Народився у с. Товстенке Гусятинського повіту (нині Чортківський район Тернопільської області) у родині заможних селян. Навчався у Тернопільській гімназії, юридичну освіту здобув у Львівському університеті. Доктор права. Адвокатське стажування відбув у канцелярії Станіслава Чикалюка в Тернополі. Адвокат у Тернополі, Львові та в містечку Залізці (нині Тернопільської області). Редактор часопису «Подільський Голос» (Тернопіль) (1904, 1906–1907). Голова філії товариства «Просвіта» (1904–1914) і осередку товариства «Сокіл» у Тернополі. Член дирекції Краєвого союзу кредитового у Львові. Діяч Української національно-демократичної партії. Депутат австрійської Державної Ради (1911–1918) та галицького Краєвого Союму (1913–1914). Член Головної Української Ради (1914–1915) та Загальної Української Ради (1915–1916). Державний секретар судівництва в першому уряді ЗУНР (09.11–грудень 1918). Президент Ради Державних Секретарів і державний секретар фінансів, торгівлі та промисловості (січень–червень 1919). Уповноважений Диктатора з внутрішніх справ. У Кам'янці на Поділлі брав участь у перемовинах з урядом УНР. Діяч Закордонної Групи Української Національної Ради у Відні (1919–1923). Один з ініціаторів створення Українського національно-демократичного об'єднання (1925). Співзасновник Союзу українських адвокатів (1929). Помер у Львові, похований на Личаківському цвинтарі.

ЗУНР

1918 - 2018

Тернопіль

Березень 2018

понеділок вівторок середа четвер п'ятниця субота неділя

1 2 3 4

5 6 7 8 9 10 11

12 13 14 15 16 17 18

19 20 21 22 23 24 25

26 27 28 29 30 31

АДВОКАТИ В ДЕРЖАВОТВОРЕННІ
ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ 1918 - 1919

А Д В О К А Т

Лонгин Цегельський

державний секретар
(міністр) внутрішніх
справ ЗУНР

29.08.1875 – 13.12.1950

Народився у м. Камінка Струмилова (нині м. Кам'янка-Бузька Львівської області) в родині священика. Навчався у Львівській академічній гімназії, юридичну освіту здобув у Львівському університеті. Доктор права. Професійну практику відбув при Міністерстві закордонних справ у Відні, зокрема в австрійському посольстві в Стокгольмі (1908). Як адвокат стажувався у Львові. Але згодом зайнявся редакторською та публіцистичною діяльністю. Редактор часописів «Діло», «Свобода», «Українське Слово». Діяч Української національно-демократичної партії, член її Народного комітету (1913–1919). Депутат австрійської Державної Ради (1911–1918), галицького Краєвого Союму (1913–1914). Член Головної Української Ради (1914–1915) та Загальної Української Ради (1915–1916). Делегат Союзу визволення України до Туреччини та Швеції. Депутат Української Національної Ради. Державний секретар внутрішніх справ ЗУНР (листопад–грудень 1918), керівник секретаріату закордонних справ (весна 1919). Учасник урочистого проголошення Акта злуки УНР і ЗУНР у Києві (22.01.1919), член делегації ЗУНР на Трудовому конгресі України. Голова місії ЗУНР у США (1920–1921), після закінчення своїх повноважень залишився в еміграції. Редагував діаспорні часописи «Український Вісник», «Шлях» та «Америка». Автор мемуарів «Від легенд до правди. Спомини про події в Україні зв'язані з Першим Листопадом 1918 р.» (Нью Йорк; Філадельфія, 1960). Помер у Філадельфії, похований на цвинтарі Факс-Чейз.

ЗУНР

1918 - 2018

Львів

Квітень 2018

понеділок вівторок середа четвер п'ятниця субота неділя

						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

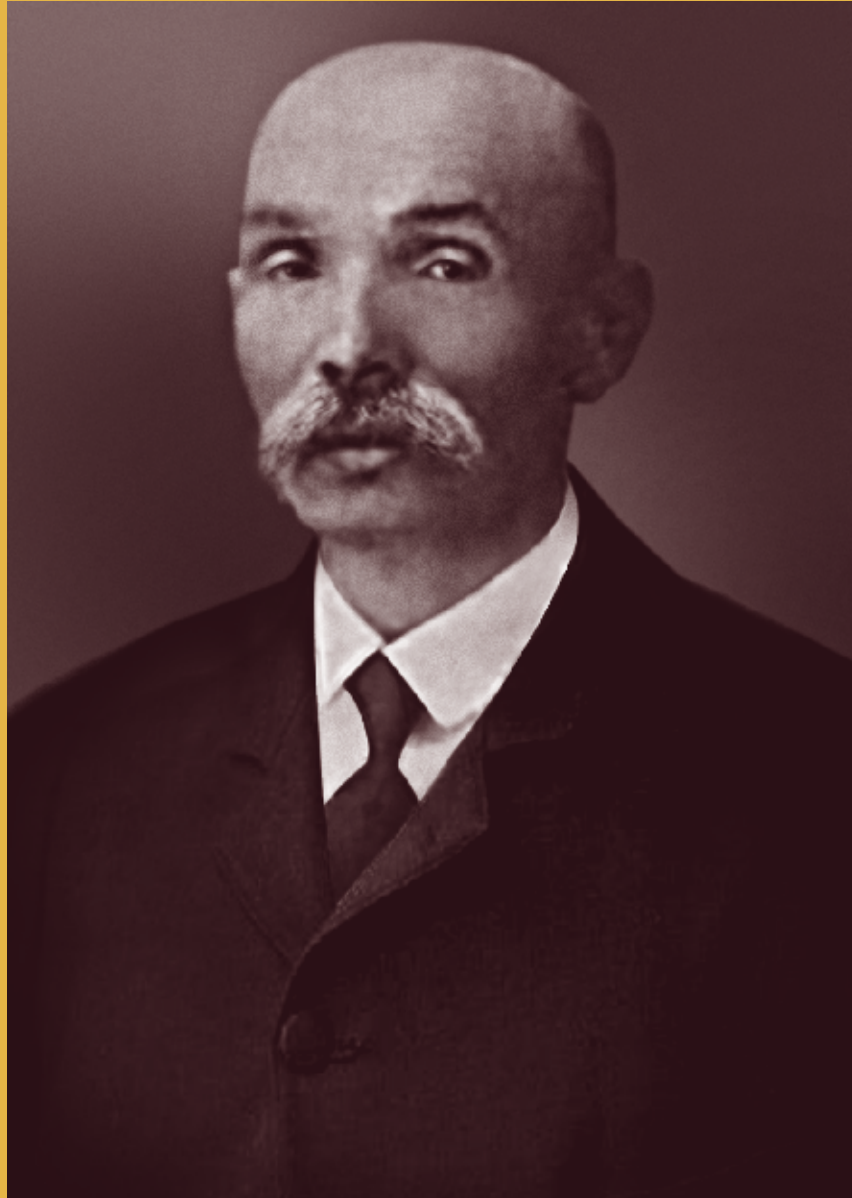
АДВОКАТИ В ДЕРЖАВОТВОРЕННІ ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ 1918 - 1919

А Д В О К А Т

Іван Макух

*державний секретар
(міністр) внутрішніх
справ ЗУНР,
заступник міністра
внутрішніх справ УНР*

17.02.1872 – 18.09.1946

Народився у с. Дорожів, присілку с. Мельники Долішні Самбірського повіту в родині незаможного селянина. Навчався у Дрогобицькій та Львівській академічній гімназіях (1894–1895), на юридичному факультеті Львівського університету. Доктор права. Адвокат у м. Товмач (нині м. Тлумач Івано-Франківської області). Діяч Української радикальної партії. Посол до галицького Краєвого Союму (1908–1914). Член Загальної Української Ради (1915–1916). Державний секретар внутрішніх справ ЗУНР (січень–червень 1919). Заступник міністра внутрішніх справ УНР в уряді Ісаака Мазепи (літо–осінь 1919). Голова Української краєвої ради у м. Хмільник (грудень 1919). Повернувся в Галичину з Херсонською дивізією Дієвої армії УНР (1920). Голова Української соціалістично-радикальної партії (1930–1939). Член Сенату Другої Речі Посполитої (1930–1935). Свою участь у державотворенні ЗУНР описав у мемуарах «На народній службі. Спогади» (Дітройт, 1958). Наприкінці Другої світової війни емігрував. Помер і похований у м. Зальцбург (Австрія).

ЗУНР

1918 - 2018

Тлумач

Травень 2018

понеділок вівторок середа четвер п'ятниця субота неділя

1 2 3 4 5 **6**

7 8 **9** 10 11 12 **13**

14 15 16 17 18 19 **20**

21 22 23 24 25 26 **27**

28 29 30 31

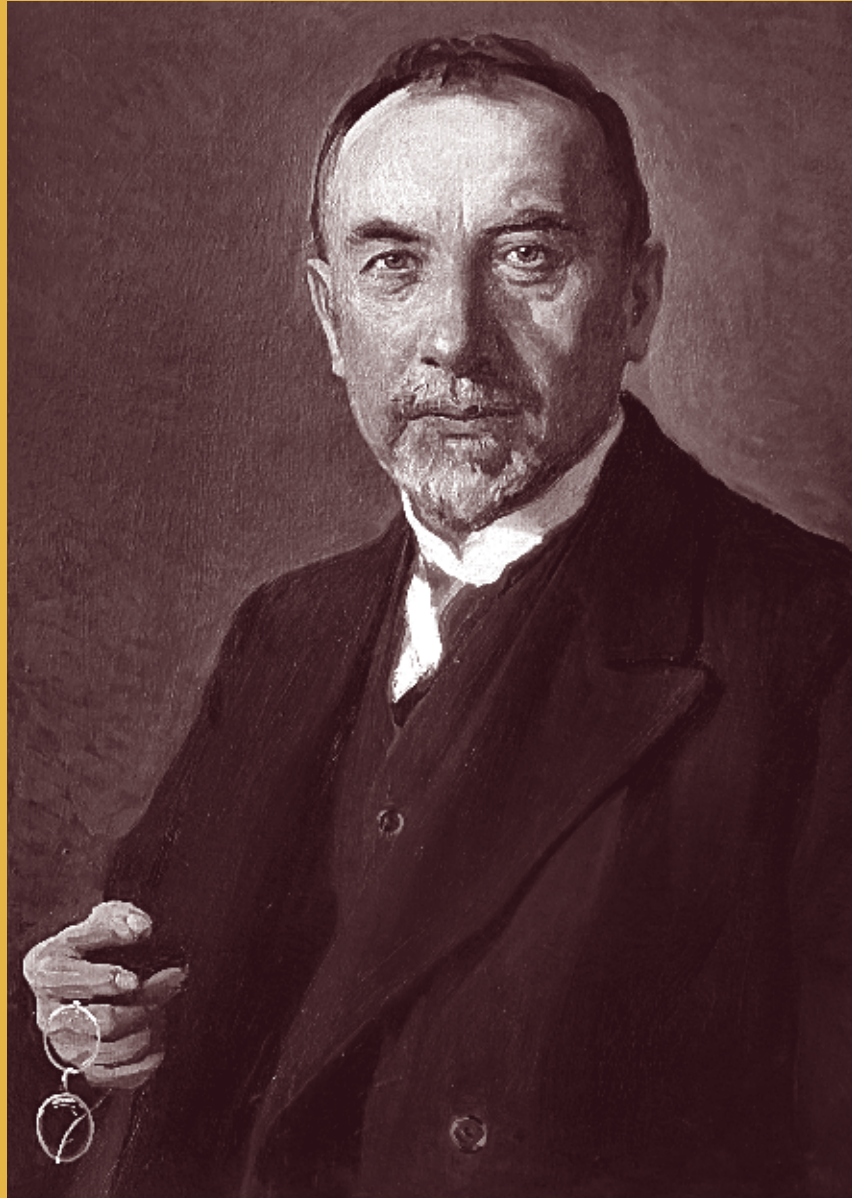
АДВОКАТИ В ДЕРЖАВОТВОРЕННІ ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ 1918 - 1919

А Д В О К А Т

Степан Федак

голова (міністр)
Харчового уряду
(міністерства) ЗУНР

09.01.1861 – 06.01.1937

Народився у м. Перемишль (нині Республіка Польща) у родині вчителя народних шкіл. Навчався у Львівській академічній гімназії, юридичну освіту здобув у Львівському університеті. Доктор права. Адвокат у Львові, меценат, громадсько-політичний та харитативний діяч. Член-засновник українських фінансових товариств: «Дністер», «Центробанк», «Карпатія», Ревізійного союзу українських кооператив, Земельного банку гіпотечного. Діяч Української національно-демократичної партії, член її Народного комітету (1916–1919). Арештований російською окупаційною владою та вивезений до Києва (1915–1917). Депутат Української Національної Ради. Голова Харчового уряду ЗУНР (1918). Залишився в окупованому польськими військами Львові й очолив Горожанський комітет (1918–1922), який опікувався українським населенням міста. На початку 1919 р. був призначений міністром фінансів УНР, однак не зміг виїхати зі Львова й міністерської посади не обійняв. Співзасновник і перший голова Союзу українських адвокатів. Діяч Українського національно-демократичного об'єднання. Член-засновник Українського католицького союзу (1931). Помер у Львові, похований на Личаківському цвинтарі.

ЗУНР

1918 - 2018

Львів

Червень 2018

понеділок вівторок середа четвер п'ятниця субота неділя

1 2 3

4 5 6 7 8 9 10

11 12 13 14 15 16 17

18 19 20 21 22 23 24

25 26 27 28 29 30

АДВОКАТИ В ДЕРЖАВОТВОРЕННІ ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ 1918 - 1919

А Д В О К А Т

Степан Витвицький

секретар президії Ради
Державних Секретарів
(уряду ЗУНР)
уповноважений
закордонних справ
(міністр) еміграційного
уряду ЗУНР

13.03.1884 – 19.10.1965

Народився у с. Угорники Товмацького повіту (нині Коломийського району Івано-Франківської області) у родині директора народної школи.

Навчався в Станиславівській гімназії, юридичну освіту здобув у Львівському та Віденському університетах. Очолював українське студентське товариство «Січ» у Відні. Доктор права. Стажувався в адвокатській канцелярії Ярослава Олесницького в Дрогобичі (1912–1914). Доброволець Легіону Українських Січових Стрільців (1914–1915). Діяч Української національно-демократичної партії. Повітовий комісар ЗУНР у Львові (1–22.11.1918). Депутат Української Національної Ради ЗУНР. Секретар президії Ради Державних Секретарів. Учасник урочистого проголошення Акта злуки УНР і ЗУНР у Києві (22.01.1919), член делегації ЗУНР на Трудовому конгресі України. Керівник Державного секретаріату закордонних справ ЗУНР (весна 1919). Голова української делегації на переговорах із місіями держав Антанти на чолі з генералами Юзефом Бертелемі (лютий 1919) і Люїсом Ботою (травень 1919). Уповноважений для закордонних справ Колегії Уповноважених Диктатора ЗУНР (25.07.1920–січень 1921). Голова дипломатичних місій ЗУНР у Парижі та Лондоні (1921–1923). Після повернення до рідного краю працював адвокатом у Дрогобичі (1924–1939). Депутат Союму Другої Речі Посполитої (1935–1939). Заступник бургомістра м. Дрогобича (1935–1939). Наприкінці Другої світової війни емігрував до Авґсбурга (Німеччина). Співзасновник Української Національної Ради (1948–1949) та її представник у США (1951–1954). Президент УНР в еміграції (1954–1965). Ініціатор та співзасновник Ліги підсоветських поневолених народів. Помер у Пресвітеріанському шпиталі м. Нью-Йорка. Похований на цвинтарі в м. Савт Банд Брук, Нью Джерсі (США).

ЗУНР

1918 - 2018

Дрогобич

Липень 2018

понеділок вівторок середа четвер п'ятниця субота неділя

1

2 3 4 5 6 7 8

9 10 11 12 13 14 15

16 17 18 19 20 21 22

23 24 25 26 27 28 29

30 31

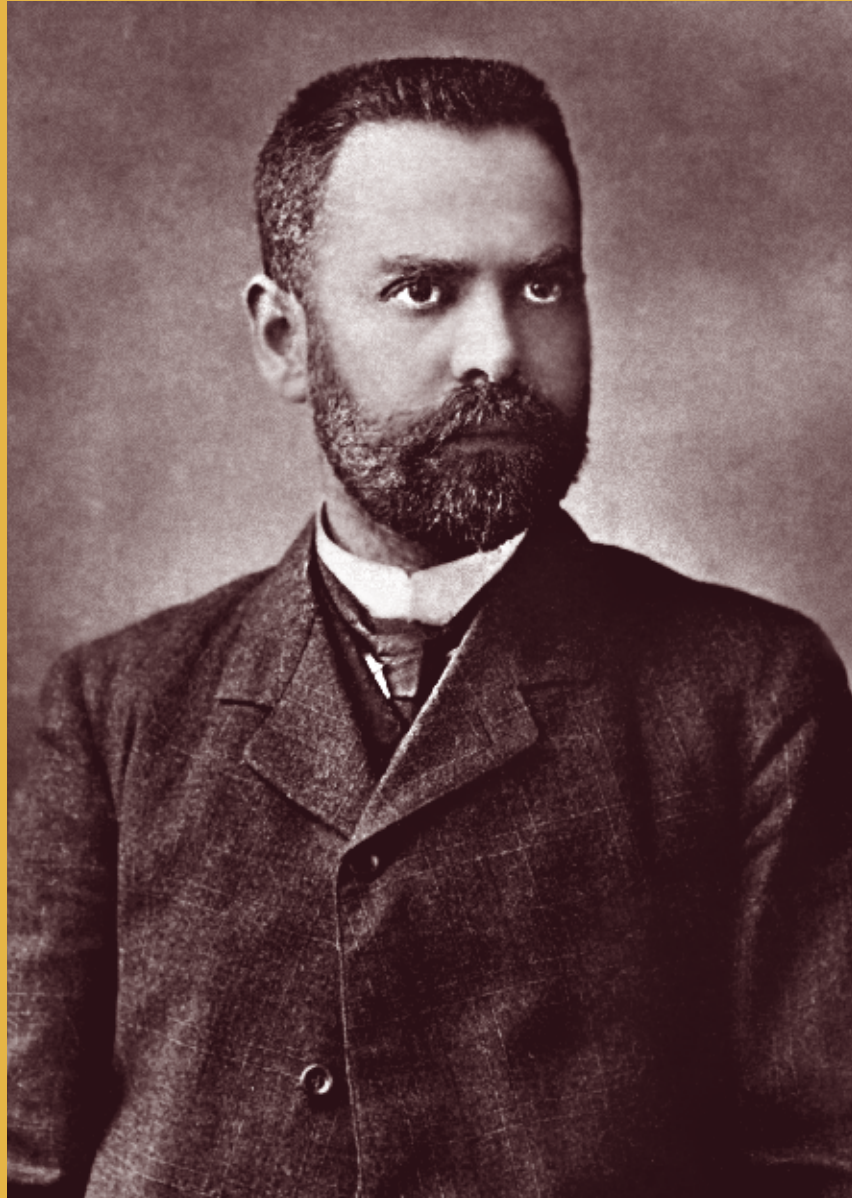
АДВОКАТИ В ДЕРЖАВОТВОРЕННІ
ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ 1918 - 1919

А Д В О К А Т

Лев
Бачинський

віце-президент
(віце-спікер) Української
Національної Ради

14.07.1872–10.04.1930

Народився у с. Серафинці Городенківського повіту (нині Городенківський район Івано-Франківської області) у родині вчителя народних шкіл. Навчався у Коломийській гімназії, юридичну освіту здобув у Чернівецькому університеті. Доктор права. Стажувався в адвокатських канцеляріях Теофіла Окуневського в Городенці та Івана Коса в Калуші. У 1910–1930 рр. – адвокат у м. Станиславів (нині м. Івано-Франківськ). Співорганізатор українських кооперативних та січових товариств на Покутті та Бойківщині. Діяч та очільник (1918–1930) Української радикальної партії. Депутат австрійської Державної Ради (1907–1918) та галицького Краєвого Союму (1913–1914). Член президії Загальної Української Ради (1915–1916). Депутат та віце-президент Української Національної Ради (січень–травень 1919). Повітовий комісар ЗУНР у Станиславові (листопад–грудень 1918). Очолював делегацію ЗУНР на урочистому проголошенні Акта злуки в Києві (22 січня 1919), член делегації ЗУНР на Трудовому конгресі України. Співавтор закону про земельну реформу ЗУНР. Депутат Союму Другої Речі Посполитої (1928–1930). Помер у санаторії м. Грімменштайн (Австрія). Похований у м. Станиславів.

ЗУНР

1918 - 2018

Станиславів

Серпень 2018

понеділок вівторок середа четвер п'ятниця субота неділя

1 2 3 4 5

6 7 8 9 10 11 12

13 14 15 16 17 18 19

20 21 22 23 24 25 26

27 28 29 30 31

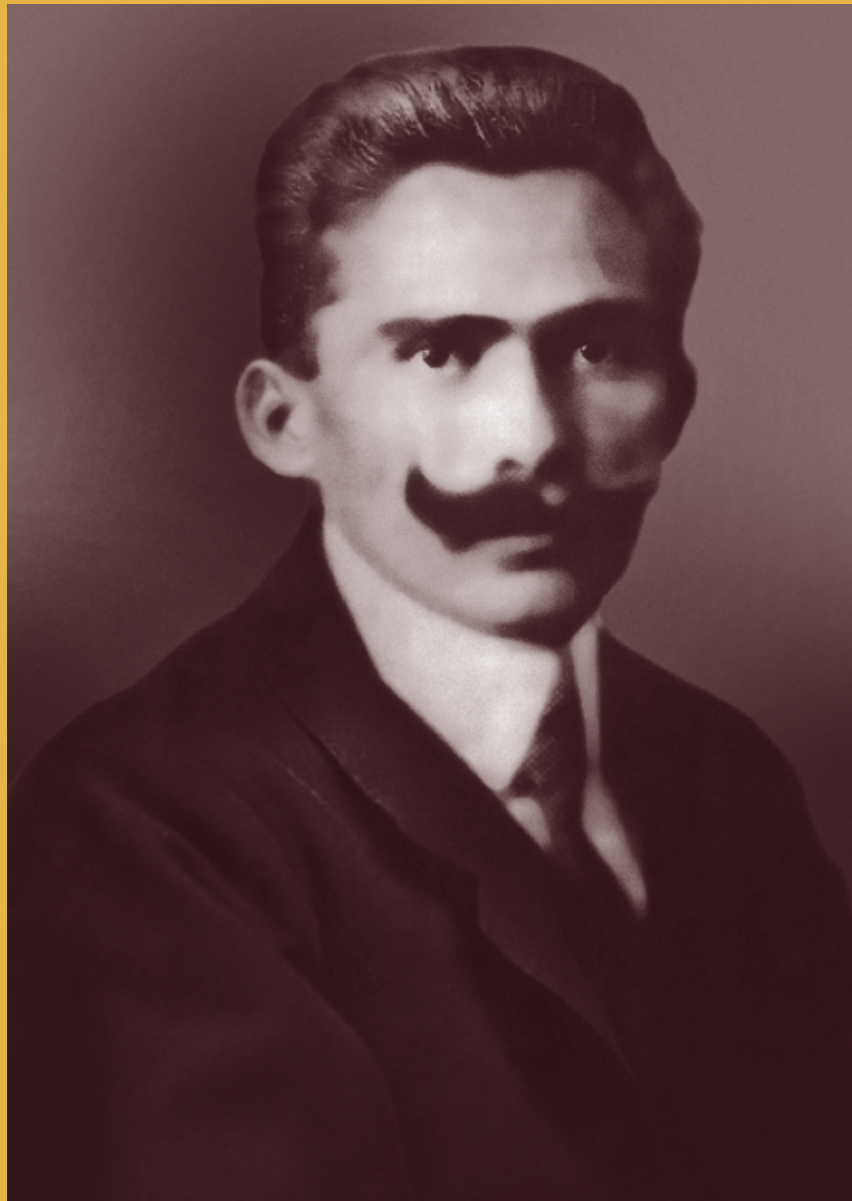
АДВОКАТИ В ДЕРЖАВОТВОРЕННІ
ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ 1918 - 1919

А Д В О К А Т

Роман Перфецький

заступник державного
секретаря (міністра)
внутрішніх справ ЗУНР

1880–23.03.1944

Народився у м. Коломия у родині вчителя гімназії. Навчався у Коломийській гімназії, юридичну освіту здобув у Львівському та Віденському університетах. Доктор права. Голова українського студентського товариства «Січ» у Відні (1902). Адвокат у Сокалі, Бібрці, Львові, Куликові та Стрию. Організатор українських громадських інституцій у повітах Галичини. Діяч Української національно-демократичної партії. Депутат галицького Краєвого Союму (1913–1914). Член Союзу визволення України (1914–1918), проводив просвітницьку діяльність у таборах військовополонених у Німеччині. Член Загально-Української культурної ради (1916–1918). Депутат Української Національної Ради ЗУНР. Заступник державного секретаря внутрішніх справ ЗУНР. Уповноважений для зв'язку з краєм та преси й пропаганди Колегії Уповноважених Диктатора ЗУНР у Відні (1920–1923). Віце-президент Всеукраїнської Національної Ради у Відні (1921). Голова Західно-Українського Товариства Ліги Націй (1922–1923). Співробітник Політичного центру Західної України в Берліні (1925–1929). Член правління Союзу українських адвокатів (1929–1939). Депутат Союму Другої Речі Посполитої (1935–1938). У 1939–1944 рр. працював нотаріусом на Холмщині. Загинув за нез'ясованих обставин у Львові. Похований на Личаківському цвинтарі.

ЗУНР

1918 - 2018

Сокаль

Вересень 2018

понеділок вівторок середа четвер п'ятниця субота неділя

1 2

3 4 5 6 7 8 9

10 11 12 13 14 15 16

17 18 19 20 21 22 23

24 25 26 27 28 29 30

АДВОКАТИ В ДЕРЖАВОТВОРЕННІ
ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ 1918 - 1919

А Д В О К А Т

Теофіл
Окуневський

член Виділу
(правління) Української
Національної Ради

07.12.1858–19.07.1937

Народився у с. Яворів Косівського повіту (тепер Івано-Франківська область) у родині священика. Навчався у Коломийській гімназії (1880), юридичну освіту здобув у Віденському університеті. Доктор права. Адвокат у м. Городенка. Співзасновник низки українських громадських та кооперативних інституцій на Покутті. Діяч Української національно-демократичної партії. Депутат австрійської Державної Ради (1897–1900, 1907–1918), галицького Краєвого Союму (1889–1990, 1913–1914). Виступав на засіданні Української Центральної Ради в Києві (1917). Депутат, член Виділу Української Національної Ради (1918–1919). Член адміністративної, законодавчої, закордонних справ та комунікаційної комісії УНРади. Повітовий комісар ЗУНР у Городенці (1918–1919). За дорученням Є. Петрушевича здійснював поїздки дипломатичного характеру до Будапешта, Парижа та Праги (1919–1920). Помер і похований у м. Городенка.

ЗУНР

1918 - 2018

Городенка

Жовтень 2018

понеділок вівторок середа четвер п'ятниця субота неділя

1 2 3 4 5 6 7

8 9 10 11 12 13 14

15 16 17 18 19 20 21

22 23 24 25 26 27 28

29 30 31

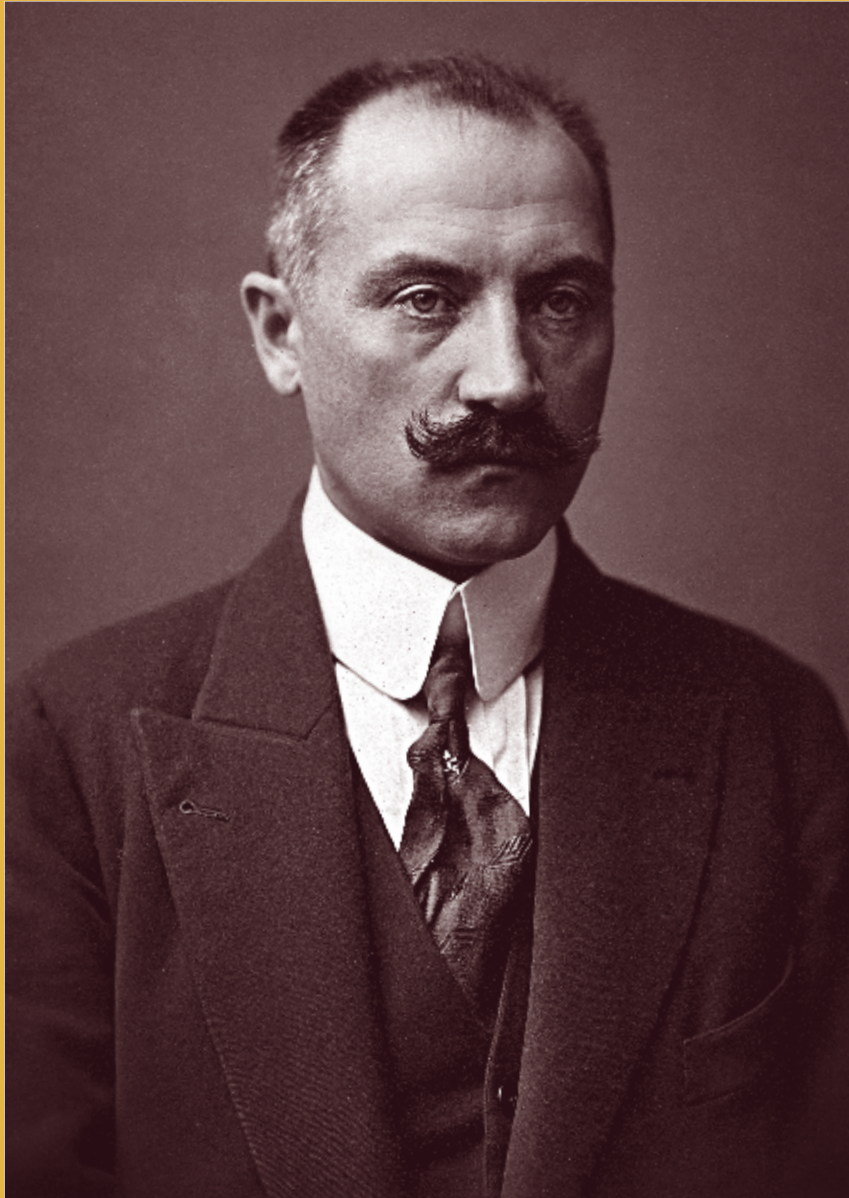
АДВОКАТИ В ДЕРЖАВОТВОРЕННІ ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ 1918 - 1919

А Д В О К А Т

Володимир Загайкевич

депутат
Української
Національної
Ради

19.10.1876 – 6.06.1949

Народився у м. Тернопіль у родині вчителя гімназії. Навчався у Тернопільській гімназії, юридичну освіту здобув у Львівському університеті. Доктор права. Адвокатське стажування відбув у канцелярії Степана Федака у Львові. Адвокат у Перемишлі (1909–1939). Співзасновник низки українських громадських та кооперативних інституцій. Діяч Української національно-демократичної партії. Депутат австрійської Державної Ради (1917–1918). Депутат Української Національної Ради. На її засіданні у Львові (18.10.1918) виступав за негайне об'єднання з Наддніпрянською Україною. Інтернований польською владою в концтаборі Домб'є біля Кракова (грудень 1918–вересень 1919). У 1923 р. підтримував ідею продовження повноважень еміграційного уряду Є. Петрушевича. Депутат (1928–1935), віце-спікер (1928–1930) Сейму Другої Речі Посполитої. Захисник українських діячів на політичних процесах. Віце-президент Апеляційного суду в Кракові (1939–1944). З 1944 р. на еміграції в Німеччині. Помер і похований у м. Міттенвальд.

ЗУНР

1918 - 2018

Перемишль

Листопад 2018

понеділок вівторок середа четвер п'ятниця субота неділя

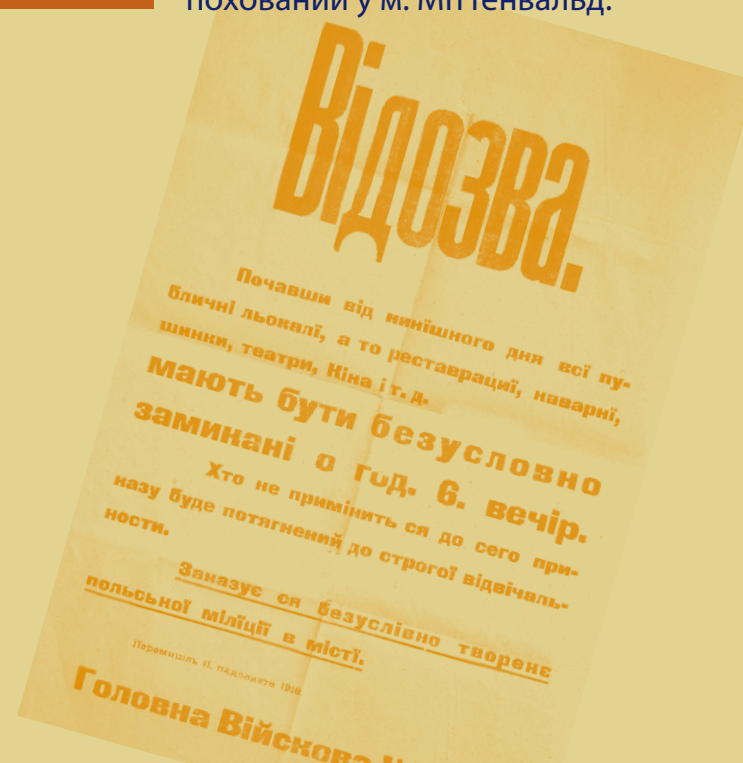
1 2 3 4

5 6 7 8 9 10 11

12 13 14 15 16 17 18

19 20 21 22 23 24 25

26 27 28 29 30

АДВОКАТИ В ДЕРЖАВОТВОРЕННІ ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ 1918 - 1919

А Д В О К А Т

Кирило Трильовський

депутат Української
Національної Ради
голова Селянсько-
радикальної партії

06.05.1864 – 19.10.1941

Народився у с. Богутин Золочівського повіту в родині священика. Навчався у Брідській та Коломийській гімназіях. Юридичну освіту здобув у Львівському та Віденському університетах. Доктор права. Очолював українське студентське товариство «Академічне братство» у Львові. Адвокат у містах Коломия та Гвіздець (тепер Івано-Франківська область). Діяч Української радикальної партії. Організатор січового та стрілецького руху в Галичині та Буковині. Автор січових пісень, редактор і видавець газет, календарів і популярних брошур для українського селянства. Депутат австрійської Державної Ради (1907–1918), галицького Краєвого Союму (1913–1914). Член Головної Української Ради (1914–1915) та Загальної Української Ради (1915–1916). Член Боевої Управи Українських Січових Стрільців, голова організаційного відділу. Депутат Української Національної Ради ЗУНР. Співзасновник Селянсько-радикальної партії, яка діяла на Гуцульщині та Покутті. Учасник урочистого проголошення Акта злуки УНР і ЗУНР у Києві (22.01.1919), член делегації ЗУНР на Трудовому конгресі України. Учасник нарад комісії Трудового конгресу в м. Вінниця (лютий–березень 1919). Заступник голови Окружної Національної Ради в Коломиї. У травні 1919 р. емігрував до Відня, де представляв Селянсько-радикальну партію у Всеукраїнській Національній Раді (1921). Повернувся до Галичини в 1927 р. Балотувався до Союму Другої Речі Посполитої від Української соціалістично-радикальної партії (1928). Помер у м. Гвіздець, похований у Коломиї.

ЗУНР

1918 - 2018

Коломия

Грудень 2018

понеділок вівторок середа четвер п'ятниця субота неділя

					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

